

Intermezzo I: Objavuje sa nová masová politická trieda – občania národného štátu

Zrod úplne inej, doteraz nedefinovanej politickej triedy – občanov národného štátu

Bez okolkov si dovoľím tvrdiť, že pod neuveriteľným tlakom globálnych ekonomických síl a globalizovaných politických štruktúr práve teraz v rokoch 2012 – 2020 prebieha zrod novej politickej triedy, ktorý možno definovať pod pojmom OBČANIA NÁRODNÉHO ŠTÁTU.

Keby bola táto politická trieda definovaná len na základe svojich ekonomických záujmov, to by bola zrozumiteľnejšia situácia a riešiteľná klasickými politickými prostriedkami.

Lenže chaos do spoločnosti nevnesli tí, ktorí sa ocitli takto v ešte nevedomejšej situácii a ktorí nemajú ani tie záujmy, aké mali triedy proletariátu a buržoázie, *alebo sa rodia podľa princípu vlastníctva nového ekonomicky využiteľného zdroja, ktorými sú vedomosti (ako to definoval P.Drucker).*

Tento „posun v spoločenskom sebauvedomení“ prebieha veľmi rýchlo v Európe, v USA, ale i v Ruskej federácii a v iných štátoch a to len na okraji globálnej ekonomickej krízy, pretože *ide viac o krízu legalizácie moci, autority a morálky*, pod tvrdou hrozbou civilizačných zmien. A povedzme že práve v Európe, *ktorá bola a stále je Európou mnohých národných štátov* a dnes chce byť Európskou úniou definujúcou občana EÚ ako „euroobčana“, práve tu sa táto trieda rodí najrýchlejšie, a to pod nesmiernym tlakom euroúnijnej byrokracie a politikov EÚ. Zrod takejto masovej triedy je vyvolaný reakciou na tlak inej mocenskej triedy, ktorá sa ustanovila veľmi rýchlo tiež len v nedávnej dobe.

Podľa známeho českého sociologa dr.Petra Saka⁽⁷⁵⁾, „**v Bruseli vznikla zvláštna trieda so svojimi triednymi záujmami, ktoré nie sú totožné ani so záujmami jednotlivých národov Európy, ani so skutočnými záujmami Európskej únie. Bruselská byrokracia potrebuje preukazovať svoju nenahraditeľnosť a mocenskú nadriadenosť nad národnými štátmi. Dokazuje to na príklade, že tieto triedne záujmy vlastne vyštvali Veľkú Britániu z Európskej únie. A že táto „bruselská trieda“ je časovanou bombou v základoch Európskej únie, ktorú vedie neomylné k jej rozkladu“...**

Správnu odpoveď hľadáme pod otázkou

„ktorá spoločenská masová skupina stráca svoje vlastníctvo, dedičstvo nadobudnuté a zdedené v 19. i v 20.storočí“?

Až internetové prednášky profesora Jana Kellera vám môžu dať komplexnejší odkaz ako hľadať odpoveď. **Áno, faktom je, že už existuje jedna trieda, ktorá v globalizácii stráca práve všetko – svoje sociálne, kultúrne, hospodárske i morálne práva – a začala si to po celom svete uvedomovať. Najvypuklejšie však v rokoch po 2014 v Európe. Ide o obyvateľov, občanov jednotlivých národných štátov, republík, ktorí si uvedomili svoju bezmocnosť oproti globálnemu hospodárskemu i politickému poriadku a začali si to uvedomovať až pod vplyvom iných než len ekonomických udalostí...**

A netreba si nahovárať, že tomu neprispela ako „tehla vrhnutá do steny, či skôr do okna“ kríza s valiacimi sa státisícami migrantov do Európskej Únie a neschopnosť zastaviť ich na hraniciach Schengenského priestoru, teda na vonkajších hraniciach „Schengenom“ umožneného voľného pohybu osôb vo vnútri Európy, ba dokonca že to nevyvolal v niektorých štátoch EÚ politický nátlak eurobyrokracie na prerozdeľovanie nelegálnych

narušiteľov hraníc medzi tie členské krajiny EÚ, ktoré rozdelenie kvót migrantov odmietli, a pobúrenie občanov týchto štátov v súvislosti s hrozbou potrestania v prípade odmietnutia utečeneckých kvót. A už úplne takmer rovnako ako teroristický granát pôsobia už niekoľko rokov po sebe vo vnútri Európy a v centrách európskych veľkomiest teroristické útoky, ktoré znamenajú, že občania národných štátov precitli z letargie, vidiac, že žiadne hranice už neexistujú, bezpečnosť ako základná civilizačná hodnota Európy od konca 2. svetovej vojny sa rozplynula a cítiac tlak akéhosi kultur-ideologického „multikulturálneho“ masmediálneho a politického vplyvu na masy. Tým sa vyvolal práve opačný efekt – efekt odporu, nedôvery v hodnoty EÚ. Rastie pocit, že nie ekonomické, ale politické a kultúrne problémy urýchlili zrod novej politickej triedy.

Takže hľadáme odpoveď na otázku: Ktorá masovo organizovaná spoločenská skupina stráca v 21. storočí svoje vlastníctvo, svoje dedičstvo nadobudnuté a zdedené v 20. storočí, stráca svoje politické istoty a kultúrne hodnoty a stáva sa obeťou globálnych nadnárodných síl už nielen v ekonomike, ale i v politike, kultúre a trpí stratou hraníc svojej bezpečnosti?

Použijeme k tomuto pátraniu tie tri znaky spoločenskej triedy, ako ich definoval profesor Jan Keller. Odrazu sa ocitneme v Európe 21. storočia a môžeme sa spoločne pýtať:
A neplní teraz tie tri znaky spoločenskej triedy náhodou práve v reálnej situácii roku 2017, ale už i v predchádzajúcich 4-5 rokoch práve spoločenská masovo mohutná a silne uvedomelá skupina, ktorá tvorí vlastne obyvateľstvo daného národného štátu, teda občanov danej republiky – a to nielen tu v Európe?

Pretože:

- žijeme v rovnakej sociálnej situácii a zdieľame rovnaké perspektívy spoločného osudu v budúcnosti – a to v ešte stále existujúcich hraniciach národného štátu. Z ekonomickej stránky veci sa ešte stále na národnej úrovni – teda na úrovni daného štátu štatisticky zisťuje výška HDP a politici sa rastom HDP radi chvália, ešte stále sa daňová a príjmová sústava každého štátu odlišuje a ešte stále platia rôzne hospodárske zákony pri rôznych ekonomických udalostiach v živote danej republiky, štátu.

Tak toto som si uvedomil pri prečítaní tohto predpokladu vzniku spoločenskej triedy – na Slovensku nejde vôbec o to, koľko je tu národnostne Slovákov ... ide o to, koľko je tu občanov Slovenska... obyvateľov národného štátu SR: je nás i keď sme vonku na prácach, 5,4 miliona – to už je masa, to je spoločenská trieda sama osebe....

A žijeme predsa v rovnakej sociálnej situácii – naša spoločná republika, Československo, bola sebestačná, mali ju v úcte pred 27 rokmi, boli sme relatívne bohatí národným majetkom i produkciou vlastného národného hospodárstva – dnes z toho už nič neplatí. Máme síce vlastnú Slovenskú republiku tak ako Česi a Moravia majú Českú republiku, ale prakticky všetko tu vlastní zahraničný kapitál – nielen výrobu, aj dopravu, banky, obchodné siete. Útekem kapitálu by tu zostali hnedé pásma ako v Detroit v USA. Slovensko sa vzdalo vlastnej národnej meny výmenou za prosperitu v eurozóne, ale my sme vykorisťovaní ako lacná pracovná sila a splácame neskutočné dlžoby, ktoré narobili liberálne, konzervatívne

i socialisticky vraj orientované vlády... nemáme budúcnosť, lebo nemáme vlastné ekonomické zdroje a stále viac sa cítíme byť ekonomicky a už i politicky podriadení...

- lebo: prežívame pocit spolunáležania k rovnakému svetu

vrazia, že vymierame, vrazia, že nezarobíme na svoju existenciu, vrazia, že lepšie je „kamarátit“ sa s inými náboženstvami a kultúrami - a vidíme na udalostiach, ako to „kamarátstvo“ na západ od nás vyzerá, pričom na východ od nás zas vidíme, čo stvárajú oligarchovia, prinucujúci vlastné obyvateľstvo trpieť, ak sa im znepáči politický režim a politika v hlavnom meste...

- lebo : sme ochotní a zúfalo hľadáme politický subjekt, ktorý bude zastupovať naše spoločné záujmy

Zúfalo hľadáme politickú silu, ktorá nás ako „národ“, skôr definujeme, **ako ľud**, takže nie ako náciu, ale ako občanov Slovenska, ako obyvateľov republiky Slovensko, ochráni od toho, čo som hore spomenul.

Lenže – nenachádzame takú politickú silu: *oficiálna ľavica sa tvári veľmi proeurópsky, „profondovo“, chce byť „v jadre“ (premiér R.Fico v 2017) – teda vystrašene len „tichoticho“, len aby sme neprišli o investorov a o eurofondy, liberáli si už brúsia zuby na zvyšky národného bohatstva (a že prečo Sulík nie je v čele ochrancov pôdy a vody?) a verte, že dokážu i sami so svojimi oligarchami udrieť na ľavicových – vládu podporujúcich oligarchov, ešte aj oficiálni národnári na čele s predsedom Slovenskej národnej strany hlavne sa navzájom hladkajú s neschopnými eurokomisármi a europoslancami a vidia našu perspektívu v splatení dlhu, aby sme mohli naberať ďalšie dlhy...konzervatívci a ľudáci? - hlavne že aby sme si uctili Slovenský štát a Tisu, lebo veď vraj ak by toho nebolo, ani SNP by nebolo... ešte aj tí z LSNS síce pekne chcú z únie preč a sú proti NATO, ale Slovenské národné povstanie ako rozhodujúci počin ľudu slovenského považujú iba za protištátny puč – navyše vraj „organizovaný čechmi“ – a teraz koho má národ nájsť? Komunisti sa odpísali sami tým hľadaním stratenej minulosti, svojim proletárskym hľadaním nepriateľa a politickými škriepkami, ktorý z „gothajských programov“ je lepší, alebo či bol Stalin zločinec či hrdina.*

Tak akýže „nacionalizmus“, ak zo sociologického a politického uhla pohľadu dotlačili vonkajšie globálne podmienky obyvateľov štátov – národných štátov, k poznaniu, že zdieľajú spoločný osud a že spoločne cítia, ako im mizne budúcnosť pred očami a ako zrazu politické subjekty dovtedy v „klasickej“ kapitalistickej demokracii už nefungujúce ako liberáli, socialisti, konzervatívci, nie sú schopné osloviť individuálne záujmy masy ľudí? Nechcem tu zastupovať odbornosť politológa, ale aj ekonomicky vzaté, ak bol ľudom vštípený individualizmus a ako modla boli vytvorené bohatnutie a financie, ak ale títo ľudia či už menej alebo viac majetní pocítili zrazu, že sú civilizačne ohrozovaní, kam majú ísť? Koho hľadať? K liberálom s ich „koncom dejín“ a obrovským globalizačným prúserom? K socialistom s ich paktovaním s globálnymi investormi a používajúcim rôzne eurofondy na utíšenie sociálneho konfliktu? Aj tak sa im to vymklo korupciou spod kontroly. Alebo sa mali utiekať ku konzervatívcom strašiacich ich komunizmom i liberalizmom zároveň, ale už netrvajúcich na morálnych princípoch dodržiavania kresťanského desatora? Tak teda kam sa

masy mali obrátiť v jednotlivých štátoch? Aj mne je ľúto, že namiesto ľavice a namiesto komunistov sa na Slovensku derie do politického popredia ĽSNS, ale je to ozaj nacionalizmus, ktorý z nich tvorí príťažlivú politickú silu?

Lebo veď v Čechách je v roku 2017 najväčším nacionalistom a radikálom Tomio Okamura, Moravák s japonskými koreňmi po otcovi. Radikálny politik, ktorý je proti migrantom a za národnú ekonomiku. Takisto v ČR je Slovák Andrej Babiš – prečo teda nie je nacionalistom, ak má takú moc ako oligarcha v Čechách? Prečo nedvíha zástavu s dvojkřížom a nepochoduje po Slovensku? Le Penová – prekliatie mena, ale nepredstavuje ona ten ideálny vzor odboja voči konzervatívno-liberálnej Merkelovej v EU? Orbán v Maďarsku ...a tak ďalej...

... opakujem, že mi je ľúto že s touto myšlienkou neprišla európska ľavica a nehľadá v nových reáliách nikoho iného ako svoju robotnícku triedu. Smer SD nie je od roku 2012 ľavicou. Preto sa jej aj politicky nedarí. Ale odhalil som, prečo sa darí takzvaným „nacionalistom“ – pretože to oni objavili novú spoločenskú triedu v nových globálnych podmienkach 21.storočia – odrazu sa objavila masová skupina „občania republiky – občania národného štátu“ ...

Odrazu je v roku 2017 zreteľnejšie, že trieda občanov národného štátu sa stavia proti triede „svetoobčanov“, globalizujúcich už nielen ekonomiku, ale aj životný štýl, kultúru i politické myslenie ... a voči týmto globálnym silám sa dvíha v každej krajine nová politická sila- uvedomujúca sa trieda.

Odkazy

Jan Keller, český sociolog, vybral som z jeho prednášky tie tri znaky spoločenskej triedy, pozor, toto ešte nie je politická trieda... Jan Keller Soumrak sociálního státu, Kap. 9.3 Dochází k renesanci tříd? str.123-126, vyd.Sociologické nakladatelství Praha 2006,ISBN 80-86429-41-5

(75) Petr Sak:Komu vadí národ?prednes na konf.UČS na tému Vlastenectví? Europeanství?

Parlamentní listy <http://prvnizpravy.parlamentnilisty.cz/sloupky/vadi-narod/> nedelíť to a už radšej nič nepridávať ako bolo pôvodne – lebo sa ukáže že „nie je dostupné“....

Dinuš – Marx a spoločenské zmeny, str.47,

na vnútornej obálke knihy sa k tomu objavila táto moja poznámka

Zdôraznenie autora

Novou politickou triedou v globálnej spoločnosti sa stáva obyvateľstvo jednotlivého národného štátu: Je to rýchlo sa sebaidentifikujúca masa ľudí v každej krajine, títo občania národného štátu si odrazu uvedomujú, že majú v globalizovanom svete spoločný osud a spoločný ekonomický i sociálny záujem. Je to reakcia na vznikajúce elity globálnej kozmopolitnej spoločnosti a prví na to prišli sociológovia – a po nich som tento nový jav zaradil do knihy za čerstva i ja. Zatiaľ je to jav mimo vnímania súčasných politikov a masmédií, ale bude to zrejme politická trieda, ktorá bude onedlho nositeľom postkapitalistických zmien. *Píše sa o tom v Intermezze I: „Objavuje sa nová masová politická trieda – občania národného štátu“ – str.64-69*